

Εἰς τὸ ὑπὸ Legrand περιγραφόμενον ἐνθ' ἄνω. (ἀριθ. 47) διθίον:
 «ΑΝΘΗ ΕΥΛΑΒΕΙΑΣ ΕΥΧΥΘΕΝΤΑ Εἰς τὴν ΠΑΝΕΝΔΟΞΟΝ ΜΕΤΑΘΕΑΒΕΙΝ
 Κῆς ΘΕΟΜΗΤΟΡΟΣ ΜΑΡΙΑΣ ΠΑΡ' Αἰνῶν τῶν τοῦ Φλαγγινιανοῦ Ἐλτη-
 νομουθείου Τροφίμων τε καὶ Σπουδαίων... ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ, ῥυτή...» παρα-
 εἶδεναι ἐξ αὐτοῦ συνέειπεν ὑπὸ τῶν εἰρησίων: «Εἰς ἕνα Ἄμουσον,
 ὅπου ἐλόχιζε νὰ γάλλῃ εὐμορψα. Ἀσμάτιον ἔνδεμα εὐχαριστοῦ».
 Τὸ ποίημα ὑπογράφει: «Λαυρέντιος Βενέριος Κρητινός».

Ἀρχ. ὦ μεγαδιὰ φωνῆς, ὦ πῶς θαβίξει.

Τετ. γ' ἂν σὺ γάλλῃς γομφ' ὁ νυνεινύραξ.